

WSPÓŁCZESNE CHINY

Magdalena Łągiewska¹

ROZWIĄZYWANIE SPORÓW WYNIKAJĄCYCH Z INICJATYWY PASA I SZLAKU

Wprowadzenie

Inicjatywa Pasa i Szlaku jest projektem Chin o charakterze międzynarodowym. Została zainicjowana przez władze Chińskiej Republiki Ludowej (ChRL) i angażuje liczne państwa na świecie. Wraz z rozwojem gospodarczym i realizacją nowych przedsięwzięć o charakterze infrastrukturalnym i inwestycyjnym powstaje coraz więcej sporów transgranicznych (typu *cross-border*). Wychodząc naprzeciw takim wyzwaniom, Chiny tworzą wyspecjalizowane podmioty, których zadaniem jest wyłącznie rozstrzygnięcie sporów wynikających z Inicjatywy Pasa i Szlaku. Celem autorki artykułu jest zatem przedstawienie najnowszych trendów w tym zakresie oraz ocena, czy chińskie rozwiązania i proponowane metody rozwiązywania sporów na stałe zmienią światowy krajobraz.

Specyfika Inicjatywy Pasa i Szlaku – uwagi wstępne

Inicjatywa Pasa i Szlaku (Belt and Road Initiative, dalej BRI), będąca projektem międzynarodowym, angażującym liczne państwa na świecie, została oficjalnie wdrożona w 2016 r. Projekt ten, wcześniej znany jako Jeden Pas i Jedna Droga (One Belt One Road, OBOR) funkcjonujący od 2013 r., składa się z dwóch kluczowych elementów, tzw. Pasa i Szlaku. W ramach Pasa projekt koncentruje się

¹ Katedra Prawa Międzynarodowego Publicznego Wydziału Prawa i Administracji, Uniwersytet Gdański, ORCID: 0000-0001-9482-2651.

na wzmocnieniu gospodarki i połączeń transportowych pomiędzy Chinami, Azją Środkową i Europą, tworząc tym samym lądową trasę handlowo-transportową łączącą Chiny z Europą. Z kolei Szlak odnosi się do szlaków morskich pomiędzy Azją, Oceanem Indyjskim, Bliskim Wschodem, Afryką i Europą. Co więcej, jak twierdzi Xiong Xuanguo, pełniący funkcję wiceministra w Ministerstwie Sprawiedliwości ChRL, poprzez BRI Xi Jinping podjął inicjatywę stworzenia „nowego modelu współpracy międzynarodowej i globalnego zarządzania”². Zarówno Pas, jak i Szlak mają się rozwijać równolegle i przyczynić do budowy nowej oraz modernizacji dotychczasowej infrastruktury transportowej i kolejowej³. Co godne podkreślenia, projekt BRI opiera się przede wszystkim na budowie infrastruktury w celu ożywienia historycznego Jedwabnego Szlaku, istniejącego wcześniej pomiędzy Chinami a Europą⁴. Ma na celu również wzrost handlu międzynarodowego i inwestycji pomiędzy Chinami a różnymi państwami na świecie. Wraz z wdrożeniem Inicjatywy Pasa i Szlaku w nowych państwach i jej dalszym rozwojem może powstać wiele sporów w przyszłości. Należy bowiem pamiętać, że BRI koncentruje się na handlu i inwestycjach międzynarodowych, ale jednocześnie dotyczy również między innymi prawa własności intelektualnej, prawa podatkowego czy prawa konkurencji. Z uwagi na specyfikę tego międzynarodowego projektu opiera się on na współpracy pomiędzy rządami zaangażowanych państw i innymi uczestnikami, w tym przedsiębiorstwami i osobami prywatnymi na całym obszarze Nowego Jedwabnego Szlaku. Jest to możliwe dzięki odpowiedniej współpracy na poziomie politycznym, prawnym i administracyjnym. Co szczególnie istotne, konieczne jest również, aby państwa zaangażowane w projekt były odpowiedzialne za regulowanie działań podejmowanych przez przedsiębiorstwa i osoby w nim uczestniczące. Nieodzowną częścią takiej współpracy będą z pewnością nowe spory⁵. Należy bowiem zauważyć, że tak szybka integracja Chin z gospodarką światową doprowadziła już do większej liczby sporów zagranicznych i transgranicznych, co jest wynikiem wzmocnionej współpracy pomiędzy państwami. Tym samym zarówno zakres, skala, jak i złożoność samych sporów istotnie się zmieniły. Mając na uwadze wspomniany trend, władze chińskie podjęły decyzję o wdrożeniu bardziej radykalnych kroków, aby dostosować mechanizmy rozstrzygania sporów do nowych realiów, przede wszystkim w zakresie międzynarodowego arbitrażu

² Annie X. Li, *Challenges and Opportunities of Chinese International Arbitral Institutions and Courts in a New Era of Cross-Border Dispute Resolution*, „Boston University International Law Journal” 2020, t. 38, s. 355.

³ Karolina Łopacińska, *One Belt One Road jako wyraz globalnej ekspansji Chin*, „Marketing i Zarządzanie” 2017, nr 1, s. 30–31.

⁴ Annie X. Li, *Challenges and Opportunities...*, s. 355.

⁵ Wang Guiguo, *The Belt and Road Initiative in Guest for a Dispute Resolution Mechanism*, „Asia Pacific Law Review” 2017, t. 25, nr 1, s. 1.

handlowego⁶. Realizacja projektu BRI przebiega na kilku płaszczyznach. Z jednej strony Chiny wprowadziły wiele specjalnych funduszy wspierających wyłącznie tę inicjatywę oraz zorganizowały liczne wydarzenia i seminaria, a także uczestniczyły w wielu projektach badawczych. Z drugiej strony zmiany wdrażane są również na płaszczyźnie prawnej. Warto wspomnieć chociażby o wydanej przez Najwyższy Sąd Ludowy (NSL) „Opinii w sprawie sądów ludowych zapewniających usługi sądowe w ramach inicjatywy Pasa i Szlaku”. Mając na uwadze wspomnianą opinię NSL, arbitraż międzynarodowy powinien być stosowany w przypadku jakichkolwiek sporów wynikających z BRI. Co więcej, sądy ludowe powinny nie tylko uznawać, ale także wykonywać wyroki w sprawach BRI. Tym samym celem uchwalenia powyższych przepisów jest zapewnienie gwarancji zarówno wzajemnego uznawania, jak i wykonywania orzeczeń arbitrażowych w państwach BRI, które nie są stroną konwencji nowojorskiej z 1958 r. o uznawaniu i wykonywaniu zagranicznych orzeczeń arbitrażowych⁷. Co godne podkreślenia, międzynarodowy arbitraż handlowy jest uważany w Chinach kontynentalnych za środek stymulujący umiędzynarodowienie, zwłaszcza pod względem przyciągania podmiotów zagranicznych do prowadzenia działalności gospodarczej⁸. W ostatnich latach Chiny odgrywały coraz bardziej znaczącą rolę w handlu międzynarodowym. Wraz z rozwojem BRI, który przyczynia się między innymi do wzrostu handlu i inwestycji pomiędzy Chinami a gospodarkami wschodzącymi (szczególnie w Eurazji), chińscy inwestorzy uruchomili ponad 10 tys. przedsiębiorstw zlokalizowanych w państwach-gospodarzach BRI, realizując w ten sposób inwestycje o łącznej wartości 17,89 mld USD⁹. W ostatnim czasie, z uwagi na pandemię COVID-19, projekty transgraniczne (*cross-border*) nie są aż tak liczne jak dotychczas, niemniej jednak w perspektywie długoterminowej relacje chińsko-zagraniczne będą kontynuowane, co z pewnością przeloży się na większą liczbę sporów typu transgranicznego. Warto wspomnieć, że istnieją trzy rodzaje sporów chińsko-zagranicznych: handlowe, inwestycyjne i między państwami. Spory handlowe dotyczą napięć między inwestorami (tj. przedsiębiorstwami i osobami fizycznymi), natomiast spory inwestycyjne – sporów powstałych między inwestorem chińskim a państwem przyjmującym. Wreszcie spory międzypaństwowe odnoszą się do sporów międzyrządowych¹⁰.

⁶ Zou Mimi, *An Empirical Study of Reforming Commercial Arbitration in China*, „Pepperdine Dispute Resolution Law Journal” 2020, t. 20, nr 3, s. 281–290.

⁷ Tao Jingzhou, Zhong Mariana, *The Changing Rules of International Dispute Resolution in China's Belt and Road Initiative*, w: *China's Belt and Road Initiative, Palgrave Studies of Internationalization in Emerging Markets*, Zhang et al. (red.), Palgrave Macmillan 2020, s. 306.

⁸ Matthew Erie, Monika Prusinowska, *The Future of Foreign Arbitration in the People's Republic of China: Current Developments and Challenges Ahead*, „Asia Pacific Law Review” 2021, s. 2.

⁹ *Ibidem*, s. 3.

¹⁰ *Ibidem*.

Rozwiązywanie sporów związanych z BRI: międzynarodowy arbitraż handlowy

Międzynarodowy arbitraż handlowy jest skuteczną metodą rozwiązywania sporów wynikających z BRI. Chcąc skorzystać z tego alternatywnego mechanizmu rozstrzygnięcia sporów, strony powinny zawrzeć skuteczną prawnie umowę o arbitraż. Tym samym powinny zapobiec uznaniu umowy o arbitraż za nieważną¹¹. Szczegółowe przepisy dotyczące zawarcia skutecznej prawnie umowy o arbitraż wynikają z ustawy Prawo arbitrażowe z 1994 r., obowiązującej od 1 września 1995 r. Przez umowę o arbitraż należy zatem rozumieć zarówno klauzulę arbitrażową, jak i inną pisemną umowę, z której wynika wola stron do rozstrzygnięcia sporu w drodze arbitrażu. Co istotne, umowa taka może być zawarta przed powstaniem sporu, jak i po nim. Oprócz woli stron do poddania sporu pod rozstrzygnięcie sądu arbitrażowego niezbędne jest również wskazanie wybranej komisji arbitrażowej. Taki przepis świadczy o tym, że chiński ustawodawca dopuszcza jedynie możliwość przeprowadzenia arbitrażu instytucjonalnego. *A contrario* niedopuszczalne jest zatem przeprowadzenie arbitrażu *ad hoc*. Warto jednak pamiętać, że istnieją tutaj wyjątki od ogólnej zasady, mianowicie pewne odstępstwa są stosowane w nowo tworzonych pilotażowych strefach wolnego handlu. Potwierdza to wydana 7 stycznia 2017 r. opinia Najwyższego Sądu Ludowego, na mocy której dozwolony jest arbitraż *ad hoc*, gdy oba przedsiębiorstwa podlegały rejestracji na obszarze wspomnianej pilotażowej strefy wolnego handlu w Chinach kontynentalnych¹². Biorąc powyższe pod uwagę, strony powinny wynegocjować następujące aspekty. Przede wszystkim powinny zwrócić uwagę, gdzie będzie przeprowadzony arbitraż. Jeżeli siedziba instytucji arbitrażowej znajduje się w państwie należącym do inicjatywy BRI, strony powinny zweryfikować, czy państwo to ratyfikowało konwencję nowojorską lub przystąpiło do niej. Warto nadmienić, że ChRL przystąpiła do wspomnianej konwencji 22 stycznia 1987 r., natomiast weszła ona w życie z dniem 22 kwietnia 1987 r. Wobec tego każde zagraniczne orzeczenie arbitrażowe wydane w innym państwie będącym stroną konwencji nowojorskiej podlega wykonaniu na terytorium ChRL. Należy jednak podkreślić, że projekt BRI angażuje również wiele państw, które nie są stroną konwencji nowojorskiej, takich jak chociażby Malediwy, Sudan, Timor Wschodni, Turkmenistan, Irak czy Jemen. Jeśli wyrok arbitrażowy został wydany w państwie, które nie ratyfikowało ani nie przystąpiło do konwencji nowojorskiej, a strony zażądają jego wykonania w Chinach, chiński sąd ludowy będzie właściwy do ustalenia, czy takie orzeczenie arbitrażowe powinno

¹¹ Tao Jingzhou, Zhong Mariana, *The Changing Rules...*, s. 310.

¹² Magdalena Łągiewska, *Arbitraż w Chinach – uwagi wstępne*, „Gdańskie Studia Azji Wschodniej” 2020, z. 17, s. 50.

zostać uznane i wykonane na podstawie obowiązującej konwencji na zasadzie wzajemności. Praktyka sądów chińskich pokazuje jednak, że są one raczej sceptycznie nastawione do wykonywania zagranicznych orzeczeń arbitrażowych na podstawie zasady wzajemności. Sytuacja jednak stopniowo się zmienia, o czym świadczy chociażby najpierw uznanie, a później wykonanie orzeczenia arbitrażowego wydanego przez sąd amerykański. Taki precedensowy wyrok wydał chiński sąd ludowy na szczeblu średnim w Wuhanie (prowincja Hubei)¹³. Niemniej jednak jest za wcześnie, aby ocenić, czy będzie to powszechna praktyka w Chinach, czy tylko sporadyczny przypadek.

Co więcej, strony powinny również zwrócić uwagę na siedzibę arbitrażu, czyli miejsce przeprowadzenia postępowania arbitrażowego. Dokonując takiego wyboru, strony powinny wziąć pod uwagę, czy w danym państwie funkcjonuje rozwinięty system prawny oraz czy są sprzyjające warunki do przeprowadzenia arbitrażu (proarbitrażowe nastawienie) i relatywnie doświadczone sądownictwo arbitrażowe. Czynniki te, rozważane łącznie, mają istotne znaczenie z punktu widzenia przeprowadzenia postępowania arbitrażowego. Warto również wspomnieć, że spory handlowe z udziałem partnerów chińskich są najczęściej rozpoznawane przez centra arbitrażowe, zlokalizowane w Singapurze i Hongkongu¹⁴.

Nowe instytucje arbitrażowe do rozwiązywania sporów BRI

Mając na celu przyciągnięcie coraz większej liczby partnerów zagranicznych, krajowe instytucje arbitrażowe w Chinach podjęły decyzję o stworzeniu specjalnych platform do obsługi sporów związanych z BRI. Komisja Arbitrażowa Wuhan (Wuhan Arbitration Commission, WAC) była pierwszą instytucją, która uruchomiła Sąd Arbitrażowy One Belt One Road. Ze względu na specyfikę tego sądu warto podkreślić, że jest on wyspecjalizowanym podmiotem właściwym do rozpoznawania sporów gospodarczych wynikających z BRI. Tym samym jego celem jest zarówno ochrona praw, jak i interesów obu stron, co ma sprzyjać dalszemu rozwojowi i przyciąganiu przedsięwzięć zagranicznych¹⁵. Oprócz WAC Pekińska Komisja Arbitrażowa (Beijing Arbitration Commission, BAC) podjęła bardziej zdecydowane działania, aby dołączyć do międzynarodowej społeczności arbitrażowej, mianowicie nawiązała współpracę z zagranicznymi instytucjami arbitrażowymi

¹³ Tao Jingzhou, Zhong Mariana, *The Changing Rules...*, s. 310–311.

¹⁴ *Ibidem*, s. 311.

¹⁵ Tao Jingzhou, Zhong Mariana, *Resolving Disputes in China: New and Sometimes Unpredictable Developments*, w: *International Organizations and the Promotion of Effective Dispute Resolution*, Peter Quayle, Xuan Gao (red.), Brill-Ninhoff 2019, s. 27.

z całego świata. Co więcej, BAC we współpracy z Międzynarodowym Centrum Arbitrażowym w Szanghaju (SHIAC) i Sądem Arbitrażowym w Shenzhen (SCIA) uruchomiła Chińsko-Afrykańskie Wspólne Centrum Arbitrażowe (CAJAC) z siedzibą w Nairobi i Johannesburgu. CAJAC jest wyspecjalizowaną jednostką odpowiedzialną za rozstrzygania sporów pomiędzy Chinami a Afryką. Co ciekawe, BAC podpisała również umowy o wzajemnej współpracy z instytucjami arbitrażowymi z Kuala Lumpur i Kairu¹⁶. Utworzenie CAJAC było konsekwencją coraz większego zaangażowania Chin w Afryce, a tym samym rosnącej liczby chińskich inwestycji na tym kontynencie.

Warto zauważyć, że na świecie istnieje sześć centrów CAJAC, w Johannesburgu, Szanghaju, Pekinie, Nairobi, Shenzhenie oraz tzw. CAJAC OHADA. W myśl regulaminu CAJAC, centra te zostały powołane, aby rozstrzygać spory międzynarodowe pomiędzy podmiotami chińskimi i afrykańskimi, których główna siedziba, miejsce prowadzenia działalności jest zlokalizowane w Chinach albo w państwie afrykańskim (art. 1 Regulaminu CAJAC). Tym samym CAJAC jest specjalną platformą służącą rozwiązywaniu sporów wynikających z BRI, która oferuje między innymi mediację, concyliację i arbitraż (art. 1.2).

Chiński Międzynarodowy Sąd Handlowy – nowy zwrot w rozwiązywaniu sporów transgranicznych

Co istotne, CAJAC był pierwszym wyspecjalizowanym podmiotem, który miał rozwiązywać spory wynikające z BRI. Kolejnym etapem było wydanie 25 czerwca 2018 r. przez Najwyższy Sąd Ludowy specjalnego „Postanowienia w kilku kwestiach dotyczących powołania Międzynarodowego Sądu Handlowego”. W wyniku wspomnianego postanowienia utworzono dwa takie sądy, tzw. *Zhongguo zuigao renmin fayuan guoji shongshi fating*, Chińskie Międzynarodowe Sądy Handlowe (znane pod angielską nazwą China International Commercial Court, dalej CICC) w Shenzhenie oraz w Xianie¹⁷. Wybór siedziby tych sądów nie jest przypadkowy, Shenzhen bowiem stanowiło początek morskiego jedwabnego szlaku, podczas gdy Xian uznawany jest za początek jedwabnego szlaku lądowego. Celem tych sądów jest rozpoznawanie transgranicznych sporów handlowych. Co istotne,

¹⁶ *Ibidem*, s. 64; por. M. Łągiewska, *Arbitraż w Chinach...*, s. 42–52.

¹⁷ *Zhongguo zuigao renmin fayuan guoji shongshi fating* [Chiński Międzynarodowy Sąd Handlowy, znany pod angielską nazwą China International Commercial Court], <http://cicc.court.gov.cn/html/1/218/19/141/index.html> [dostęp 18 listopada 2021].

sądy te podlegają bezpośrednio Najwyższemu Sądowi Ludowemu¹⁸. Umocowanie do działania tych sądów wynika również z opinii wydanej przez Komunistyczną Partię Chin oraz Radę Państwową, na mocy której uznano, że Chiny powinny podjąć niezbędne działania, aby uruchomić międzynarodowy sąd handlowy¹⁹. Nadrzędnym celem władz chińskich było zatem ustanowienie nie tylko sprawnego, ale przede wszystkim neutralnego i rzetelnego mechanizmu rozwiązywania sporów wynikających z BRI. Wraz z utworzeniem CICC Najwyższy Sąd Ludowy wydał również bardziej szczegółowe przepisy w zakresie funkcjonowania nowo powstałego sądu²⁰. Zdaniem niektórych badaczy (na przykład Wei Caia i Andrew Godwina)²¹ powyższe regulacje stanowią podstawę funkcjonowania CICC, natomiast wiele spraw nie zostało dotychczas w sposób należyty uregulowanych, a co za tym idzie, wymagają dalszego doprecyzowania.

Dotychczasowe działanie CICC nie wpłynęło na zmianę międzynarodowego krajobrazu rozwiązywania sporów. Tym samym CICC, działający jako *one-stop shop*²², funkcjonuje przede wszystkim jako platforma służąca rozwiązywaniu sporów wynikających z BRI na terytorium Chińskiej Republiki Ludowej. Inaczej mówiąc, działa jako typowy sąd krajowy. Partnerzy zagraniczni wolą bowiem poddać spór typu *cross-border* pod rozstrzygnięcie uznanej na świecie instytucji arbitrażowej zamiast nowo powstałemu podmiotowi. Wynika to często z ich obaw co do jego bezstronności i transparentności działania.

¹⁸ Fan Kun, *Adaptations and Paradigm Shift: Recent Developments of Commercial Dispute Resolution Mechanism in China*, „McGill Journal of Dispute Resolution” 2020–2021, t. 7, s. 24–25; por. Julien Chaisse, *Conservative Innovation: The Ambiguities of the China International Commercial Court*, „AJIL Unbound” 2021, t. 115, s. 17–21.

¹⁹ Zob. „Opinion Concerning the Establishment of the Belt and Road International Commercial Dispute Resolution Mechanism and Institutions”.

²⁰ Zob. *Zuigao renmin fayuan bangong ting guanyu queding shou pi naru „yi zhan shi” guoji shangshi jiu fen duoyuan hua jie jue jizhi de guoji shangshi zhongcai ji tiaojie jigou de tongzhi* [Zawiadomienie Biura Generalnego Najwyższego Sądu Ludowego w sprawie ustalenia pierwszych międzynarodowych instytucji arbitrażu handlowego i mediacji, które zostaną włączone do międzynarodowych mechanizmów rozstrzygania sporów handlowych „One-Stop Shop”]; *Zui gao renmin fayuan guoji shangshi fating chengxu guize (shixing)* [Regulamin Najwyższego Sądu Ludowego dot. Międzynarodowego Sądu Handlowego Naczelnego Sądu Ludowego]; *Zuigao renmin fayuan guoji shangshi zhuanjia weiyuanhuo gongzuo guize (shixing)* [Regulamin Najwyższego Sądu Ludowego ws. Pracy Międzynarodowej Komisji Ekspertów Handlowych].

²¹ Wei Cai, Andrew Godwin, *Challenges and Opportunities for the China International Commercial Court*, „International and Comparative Law Quarterly” 2019, t. 68, nr 4, s. 869–902.

²² CICC łączy typowe postępowanie sądowe z arbitrażem i mediacją.

ICDPASO – rzeczywista konkurencja czy mrzonka?

Oprócz wspomnianego CICC w 2019 r. decyzją Chińskiej Rady Promocji Handlu Międzynarodowego we współpracy z Chińską Międzynarodową Izbą Handlową została również utworzona Międzynarodowa Organizacja do spraw Zapobiegania i Rozstrzygania Sporów Handlowych (*Guoji shangshi zhengduan yufang yu jiejie zuzhi*, znana pod angielską nazwą International Commercial Dispute Prevention and Settlement Organization, dalej ICDPASO). Co istotne, z uwagi na specyfikę ICDPASO należy pamiętać, że nie jest to wyłącznie organizacja międzynarodowa, ale również organizacja non-profit, której celem jest rozwiązywanie międzynarodowych sporów handlowych i inwestycyjnych. Co ciekawe, podmiot ten łączy w sobie tradycyjne mechanizmy rozwiązywania sporów z negocjacjami i mediacjami. Tym samym ICDPASO opowiada się za „zakończeniem sporu i rozstrzygnięciem rozbieżności” oraz popiera zasadę, zgodnie z którą najważniejsza jest harmonia (*yiwai hegui*)²³.

Wnioski

Inicjatywa Pasa i Szlaku jako projekt międzynarodowy angażuje coraz większą liczbę państw na świecie. Nieodczynnym skutkiem zacieśnienia relacji gospodarczych jest powstawanie sporów. Wychodząc naprzeciw takim wyzwaniom, władze chińskie świadomie podjęły decyzję o stworzeniu specjalnych platform do rozwiązywania sporów wynikających z BRI w ramach dotychczas działających krajowych instytucji arbitrażowych (na przykład w Wuhanie i Pekinie). Z drugiej strony tworzone są również nowe podmioty, takie jak chociażby CAJAC, China International Commercial Court oraz ICDPASO. O ile CAJAC z uwagi na swoją specyfikę prawdopodobnie na stałe zagości wśród instytucji właściwych do rozstrzygania sporów chińsko-afrykańskich, o tyle nieznany jest dziś los China International Commercial Court oraz ICDPASO. W przypadku sporów typu *cross-border* partnerzy zagraniczni bardziej skłonni są do poddania sporu pod rozstrzygnięcie renomowanej instytucji arbitrażowej niż nowo powstałym podmiotom chińskim. Wynika to zarówno z obaw co do ich bezstronności, jak i transparentności działania. Tym samym w chwili obecnej wydaje się mało prawdopodobne, aby nowo utworzone chińskie podmioty w istotny sposób zmieniły światowy krajobraz do spraw rozwiązywania sporów wynikających z BRI.

²³ Jian Zhang, *International Commercial Dispute Prevention and Settlement Organization: A Quick Overview*, <https://www.chinajusticeobserver.com/a/thing-about-international-commercial-dispute-prevention-and-settlement-organization> [dostęp 12 stycznia 2022].

Abstract**Solving BRI-related Disputes**

The Belt and Road Initiative (BRI) is an international project involving many countries around the world. The economic development and the implementation of new infrastructural and investment projects have been giving rise to a growing number of cross-border disputes. To meet these challenges China has created specialized entities, competent to solve disputes arising from the BRI. The aim of this article is therefore to identify the latest trends in this area and to assess whether the Chinese solutions and proposed dispute resolution methods will permanently change the global landscape.

Keywords: BRI, international disputes, dispute resolution, international commercial arbitration